

Sygn. akt II KO 32/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Roman Sądej

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **J. Z.**

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

i **M. P.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. w z. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 maja 2013 r.,

wniosku, Sądu Rejonowego w G.

o przekazanie sprawy o sygn. akt II K .../11 innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G., pismem z dnia 29 kwietnia 2013 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy o sygn. akt II K .../11, Sądowi Rejonowemu w J.

Argumentując potrzebę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu Sąd ten wskazał, że problemy zdrowotne M. P. doprowadziły do odroczenia już 5

terminów rozpraw. Oskarżony cierpi bowiem na schorzenie, które powoduje ograniczenie zakresu ruchomości kończyn, przez co nie jest on zdolny do długodystansowej podróży z miejsca zamieszkania do Sądu Rejonowego w G. Z tego względu dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia odstąpienie od rozpoznania sprawy przez Sąd właściwy miejscowo według zasad ogólnych i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w J., w okręgu którego znajduje się gmina L. - miejsce zamieszkania M. P. Za przekazaniem sprawy w odniesieniu do obojga oskarżonych przemawia natomiast treść art. 34 § 2 k.p.k., albowiem – zdaniem Sądu Rejonowego – zarzucany J. Z. czyn pozostaje w ścisłym związku z czynem zarzucanym M. P.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby zakończenie każdej rozpoznawanej przez sądy sprawy nastąpiło w rozsądnym terminie. Realizacja zasady szybkości postępowania stanowi jednocześnie potwierdzenie sprawnego funkcjonowania organów wymiaru sprawiedliwości, wpływając na ich pozytywny wizerunek i umacniając tym samym autorytet prawa. Z tego względu wystąpienie przeszkody, która czyniłaby przeprowadzenie postępowania przed Sądem miejscowo właściwym mało realnym uzasadnia skorzystanie z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2013 r., II KO 7/13, LEX nr 1277727; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2012 r., V KO 74/12, LEX nr 1231669). Jak wynika z opinii biegłego lekarza sądowego A. J. (k. 359), oskarżony M. P. choruje na schorzenie przewlekłe, postępujące, nie rokujące poprawy i nie jest zdolny do długodystansowej podróży, zatem zachodzi wypracowana przez orzecznictwo przesłanka uzasadniająca przekazanie sprawy na podstawie art. 37 k.p.k.

Trzeba jednak zauważyć, że dla skorzystania z tej instytucji niezbędne jest to, aby konsekwencją przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu nie było stworzenie sytuacji, która będzie zagrażała uzasadnionym interesom pozostałych uczestników postępowania.

Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Trzeba bowiem zauważyć, że przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w J., a więc także co do oskarżonej J. Z.,

sprzeciwiałoby się jej prawu do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie a ponadto stwarzałoby konieczność jej kilkusetkilometrowego dojazdu do siedziby sądu właściwego z delegacji.

Sąd Rejonowy w G. zatem powinien wyłączyć sprawę M. P. do odrębnego postępowania, eliminując w ten sposób negatywną przesłankę zastosowania art. 37 k.p.k., i w tym zakresie wystąpić ponownie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, niezwłocznie osądzając sprawę J. Z., przy ewentualnym przesłuchaniu M. P. w drodze pomocy prawnej. Nie ma bowiem w tej sprawie pomiędzy zarzucenymi oskarżonym czynami tak ścisłego związku, o którym mowa w art. 34 § 2 k.k. Zarzucane im przestępstwa stanowią bowiem nie powiązane z sobą ściśle (brak choćby współsprawstwa czy relacji: sprawca-pomocnik lub podżegacz) zachowania, które mogą zostać, bez przeszkód natury procesowej, odrębnie osądzone.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w postanowieniu.